

Liceul Teoretic "Traian Vuia", Reșița

LUMEA DIN NOI

ISSN 2393 – 1299

Nr.9
OCTOMBRIE 2022

Un colțisor de inspirație

Octombrie 2022

CUPRINS

1.	ARGUMENT	2
2.	DESTĂINUIRI - 1.....	3
3.	DIN CUGETĂRILE NOASTRE.....	5
4.	WITH AN OPEN MIND-1.....	9
5.	ITINERARIILE PITOAREȘTI.....	11
6.	WITH AN OPEN MIND-2.....	15
7.	DESTĂINUIRI - 2.....	17
8.	PERSPECTIVE PLASTICE.....	21
9.	LUMEA ÎN CARE TRĂIM.....	23
10.	ISTORIA:PUNCT DE REPER SAU REGĂSIRE..	26
11.	HOBBIES.....	33
12.	PRO-VOLUNTARIAT.....	35

ARGUMENT

Toamna anului 2022 readuce dorința de a fi mai îngăduitori cu noi și cu cei din jurul nostru, vrem să avem curajul să fim noi înșine, să socializăm mai mult dar să nu ne ascundem sub ceea ce ar trebui să fim, ci să fim ceea ce suntem. În paginile acestui număr al revistei noastre, colectivul redacției, vă așteaptă cu nerăbdare să colinde cu voi, oricare dintre cititorii noștri prin "lumea din noi" și împreună să descoperim perspective izvorâte din experiențe, pasiuni și trăiri care abia așteaptă a fi împărtășite.

De aceea să NU "Trecem

De la un punct la altul

În prelungirea unei stări

Care evită statistica

Fără să ținem seama

(căci noi nu ținem seama de nimic)

De părțile-ntregului vieții

De fâșiile luminii

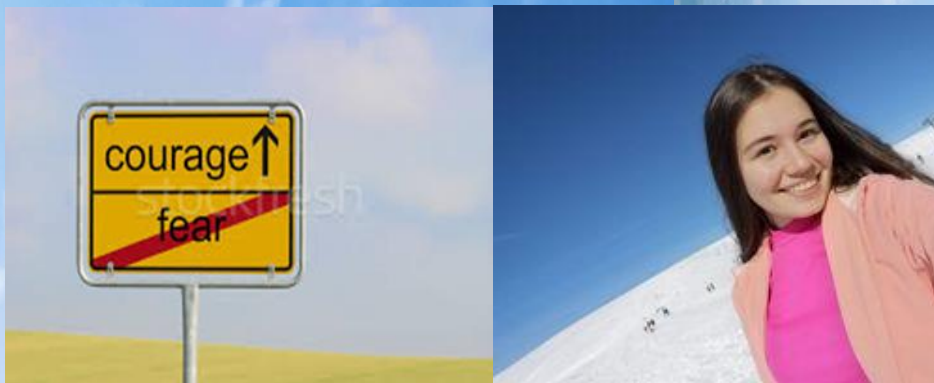
De cântecul păsărilor

Astfel pierdem din vedere priveliștea."

(Bengt Liljenberg)

DESTĂINUIRI - 1ST PART

CURAJUL DE A TRĂI CU ADEVĂRAT

Maria Cristina Gheju
Clasa XIA

Revista școlară dă oportunitatea de a împărtăși experiențe, momente unice din viață sau chiar descoperiri pe care voiai să le afli, la rândul tău, mai devreme. Vara s-a încheiat, dar nu a trecut fără rost, căci am acumulat de-a lungul ei câteva lucruri de care eram nerăbdătoare să scriu.

Primul lucru este curajul, de aceea am și început titlul cu acest termen, "curaj", avem impresia că-l știm de o viață, îl auzim când suntem mici poate mai des decât când devenim adulți și viața cotidiană ne fură încetul cu încetul fanteziile de a fi eroi, adâncindu-ne într-o lume schimbată față de cea a eroilor ce-i visăm în copilărie. Alegerile pe care le facem definesc valorile noastre și a alege curajul este una dintre cele mai bune alegeri. DE CE?

Este un răspuns relativ simplu, dar pe care îl oțim, un element din ecuație foarte important de care trebuie să fim conștienți. FRICA este un dușman cu care ne luptăm cu toții, este o reacție normală a corpului la situații anormale, dificile sau înfiorătoare pentru percepția umană. Ea este cea care ne împiedică mereu și mereu în a ne atinge obiectivele, în a ne atinge idealurile.

Curaj trebuie să existe în a realiza că nimic nu este întâmplător și că perfecțiunea nu este "atât de perfectă", ne este frică de pierdere, ne este frică de a da greș, ne este frică de ceea ce se poate întâmpla dacă nu este exact așa cum ne am dorit, dar subliniez că este complet normal să existe frica, tot ceea ce trebuie să facem este să privim plini de curaj încât să învingem aceasta "frică" și să ne autodepășim prin conștientizarea iluziei.

Există frica de a greși, căci nu știm ceea ce ni se poate întâmpla, vedem

câștigul ca pe o unică scară spre succes, de fapt nu se întâmplă nimic dacă pierzi, nu există nimic ce să sperie "acolo jos", mai de grabă impulsionează mai mult decât ar face-o un câștig, frica trebuie învinsă, chiar dacă ne riscăm confortul.

Aici intervine Cel de al doilea aspect despre care voiam să notez, "NU SUNTEM SINGURI", încercăm să fim cei mai puternici, cei mai tari, cei mai cei, când, de fapt, suntem toți la fel de singuri, plini de frici și nesiguranțe. Relațiile dintre oameni se leagă pe baza vulnerabilităților.

Relaționarea cu cei din jur, fie cunoscuți sau nu, face schimbări în interiorul oamenilor, de la fiecare persoană avem ceva de învățat, de câștigat, de adăugat ceva nou în revistă, iar proiectele, ieșirile, vacanțele pun în conexiune oamenii, aceștia află cât de asemănători sunt unii cu alții, ce frământări comune există, mai ales dacă sunt strânși în același loc pe un criteriu comun.

Cred cu tărie că dacă ne pasă putem fi eroi la rândul nostru, cred și că indiferența este calea spre o dezumanizare, spre o lume plină de oameni cu nevoi morale mai mari decât cele material, speriați de propriile iluzii referitoare la cei din jur, la oameni ce nu pot fi în stare să se bucure de ceea ce este în jurul lor. Fiecare om are nevoie de fericire, de un zâmbet sau chiar doar de o întrebare, mulți sunt surprinși de una simplă: "Sunteți bine?"... Este important nu doar să știi că nu ești singur, ci să și simți acest lucru, ceea ce face adevărata diferență.

DIN CUGETĂRILE NOASTRE DE CE NU IUBEAM LITERATURA CLASICĂ

ALEXIA DECĂ
ClasaXIC

Eram în clasa a V-a sau a VI-a, nu mai țin minte. Îmi prezentam lecturile particulare, adică toate cărțile pe care le citisem în acel an. Un coleg a venit la sfârșitul prezentării la banca mea, arțăgos și cu bărbia ridicată. Mă întreba cum de reușesc să citesc atât și dacă mai am timp să ies cu prietenii. Zicea că nu mă vede niciodată prin cartier. La 12 ani m-am întrebat pentru prima oară dacă ceva e în neregulă cu mine, și de ce nu citește întreaga lume așa cum o fac eu.

Nu am crescut într-o familie care citea. Nu am avut vreo poveste care să mă atragă în special și nu cred să fi adormit seara doar cu o poveste citită de altcineva. Știam de basme, doar că mă uitam mai des la poze decât la cuvinte. A fost pur noroc pentru mine că am început să citesc. Norocul s-a numit *Povestea Ellei*, de Gale Carson Levine.

Prin clasa a V-a, ca orice copil care se respectă, păcăleam pe toată lumea (inclusiv pe mine) zicând că îmi citesc lecturile particulare cu strictețe. Asta până când am fost prinsă de profesoara de română care le verifica. M-a întrebat "Ce se întâmplă la final cu Neghiniță după ce..." M-am panicat și nu am știut ce să îi răspund. Pentru că nu citisem în realitate cartea și luasem rezumatul de pe Internet.

Am simțit atunci un fel de panică și o rușine mârzoasă, care erau ca o paralizie pentru mintea mea. Mi-am zis atunci că nu mai vreau să se mai întâmple.

Așa că m-am gândit la ceva. O să citesc orice carte care pare că o să îmi placă măcar puțin. Aveam oferte lunare, de la o editură de cărți, care le aducea mai ieftin în școli decât în librării, cu 10 până la 19 lei. Așa că mi-am comandat și eu o reinterpretare a basmului *Cenușăreasa*, care era preferatul meu. Mi-am zis că nu am cum să dau greș cu asta.

Și am avut dreptate. Peste o săptămână, trebuia să plec la aniversarea unei colege, dar nu mai voiam pentru că abia ce terminasem *Povestea Ellei*. M-a emoționat atât de tare, că la 12 ani am plâns pentru prima oară după ce am terminat o carte.

Ani mai târziu, am mai plâns la scene din cărți, și nu doar la final. Pentru mine, acea

carte a contat pentru că a făcut diferența. Și celălalte ce au urmat-o, la fel. Au schimbat felul în care gândeam despre cărți, frica pe care o aveam în suflet când vedeam atâtea pagini și teama că nu sunt suficient de înțeleaptă pentru a înțelege despre ce se vorbește. Trebuie să recunosc că am citit multe titluri bune după *Povestea Ellei* și cred că a fost un avantaj. Dar îmi place să îmi imaginez că într-un fel sau altul, aș fi ales din nou cititul.

Totuși, acea întrebare a mea cu "*Ce e în neregulă cu mine*" și "*De ce lumea nu citește*" au rămas mereu cu mine. Am trecut în gimnaziu printr-o formă de bullying pentru faptul că citeam mai mult decât un copil normal, sau pur și simplu pentru că citeam. Și nu a fost ușor să trec peste. Eram o pre-adolescentă care nu înțelegea cine e încă, ce își dorește și de ce încearcă să mulțumească pe toată lumea. Așa că a fost dificil să văd că aproape nimeni nu îmi înțelegea pasiunea. Au existat bineînțelese oameni care mă apreciau, inclusiv colege de ale mele care citeau și ele, dar în mare parte am fost doar eu.

Atunci când țineam discursurile legate de lecturi, îmi plăcea să le încep cu același lucru: "Oricărui om îi va plăcea cititul dacă alege cartea potrivită." Nu sunt sigură dacă eu am ajuns singură la concluzia asta, sau doar am auzit-o în altă parte și s-a dovedit a fi adevărată.

La liceu când am ajuns, m-am lovit deja de alt obstacol. Aici studiez literatură clasică și mi se insuflă faptul că cititul clasicilor e important. În condițiile în care mie nu mi-a plăcut niciodată. Poate pentru că nu sunt niște lecturi ușurele, poate pentru că îmi amintesc de fiorul ăla că nu am capacitatea de a înțelege mesajele din ele. Și aici parcă am luat-o iarăși de la capăt, ca o impoștă. "Cum fac să nu păcălesc pe nimeni și să îmi placă să citesc cărți clasice?"

Am intrat în a IX-a și am citit *Luceafărul*. Mi-a plăcut. Am crezut că am o șansă. Apoi am început cu romanele mai lungi și deja simțeam junghiul acela în piept. Cum o să citesc și să rețin?

Îți mărturisesc, ca un mare secret între noi, că nu am apreciat literatura până în clasa a X-a și chiar și acum mai strâmb din nas când aud de numele unora dintre autori.

Ce vreau să spun e că am înțeles în acești doi ani că literatura e atât de dificilă. E dificilă pentru că poți face orice altceva în loc să o citești. Poți să te uiți la un serial și să înveți că minciuna nu e bună sau ca oamenii vor doar să se folosească unii de alții. Poți să ieși afară cu prietenii și să capeți tot aceleași lecții. Și totuși, literatura are ceva atât de special, ceva ce nu am mai găsit în altă parte până acum. În cartea *Curajul de a fi vulnerabil*, a lui *Brene Brown*, am descoperit o concluzie atât de bună legată de societatea noastră. Și are doar 5-6 cuvinte, care cuprind totuși atât de multe. "Trăim într-o cultură a nemulțumirii."

Suntem atât de nemulțumiți și ne dorim mereu mai mult și mai mult. Nu suntem răbdători cu noi, cu ceilalți și cu alte aspecte din viața noastră.

Literatura cere timp s-o înțelegi, cel mai probabil ani. Îți cere atenția,

obiectivitatea și rațiunea. Și îți cere experiența și concepția ta despre viață. Te provoacă în atât de multe feluri. Te provoacă să nu ai prejudecăți, să te gândești la alegeri dificile, și să experimentezi emoții grele și neplăcute. Când citesc scene cu violență domestică de exemplu, mi-e foarte greu să le parcurg. Și acest lucru se întâmplă pentru că sunt o ființă empatică, care se pune în pielea tuturor.

Încă fac acest lucru, doar că literatura clasică m-a instruit să fiu mai analitică și să nu îmi mai las sentimentele să preia controlul minții. Să fiu mai "rece" și să mă gândesc că unele personaje își merită destinul tragic, iar altele iau decizii proaste pentru că așa fac eu și la fel și restul oamenilor. Am înțeles abia acum că literatura e imperfectă, și poate că asta mi-a plăcut cel mai mult.

Istoria ne vorbește despre bătăliile mari, despre crize și conducători, în timp ce literatura clasică ne vorbește despre oameni. Oamenii de rând, țăranii, intelectualii. Poveștile oamenilor care au purtat pe umerii lor greutatea războiului, nu cei care stăteau la adăpost și le dădeau ordine. Toată literatura e atât de curajoasă și toți autorii își merită laudele pentru faptul că ilustrează realitatea sau fantasticul atât de bine.

Și mai presus de toate, literatura clasică te conduce în lumi de basm, lumi grele și lumi cu umanitate mediocră.

Așa că, da, la început literatura clasică a fost grea, plictisitoare și mă înspăimânta. Dar m-a provocat să îmi înving această frică, pe care cred că o aplicam și altor chestiuni din viața mea. Literatura clasică m-a învățat să nu mai critic și să văd imaginea de ansamblu. Să știu că o scenă explicită e acolo pentru că asta era realitatea de atunci. Și mi-a amintit că adevărul doare, dar este necesar. Ironic e faptul că literatura clasică chiar dacă e ficțiune de multe ori, nu înseamnă că nu e adevărată. Asta mi-a plăcut iarăși foarte tare.

Literatura m-a mai învățat mereu că nu sunt importante faptele, ci personajele. M-a învățat să nu fiu un personaj banal, ci unul individualizat. Pentru că așa e și-n viață, până la urmă. O personalitate puternică doboară și munții din vârf, în timp ce una slabă rămâne la baza lor. O frunză firavă se leagănă la primul vânt, în timp ce un copac opune rezistență.

Pe final, mai vreau să spun și că literatura clasică a fost alături de mine în momentele grele. M-a învățat să și visez. M-a învățat să îmi apreciez mai mult realitatea și să meditez la cât de diferit stau lucrurile în prezent. De la ordinea socială până la existența mașinilor. Știu că poate pare totul idealizat, dar asta e menirea literaturii și va fi întotdeauna, după mine. Să te transporte într-o lume care să se simtă atât de adevărată, încât să fii nevoit uneori să îți amintești de linia fină dintre lumea ta și cealaltă.

WITH AN OPEN MIND HOW DOES IT FEEL TO BE A WINNER?

ALEXIA DUICU
Clasa XI B

How does it feel to be a winner? What does it take to be a winner? Quite generic questions to which many of us tried to find an answer before, questions many of us wondered about before. Let me give you my take on this topic, my view on success.

Ever since we were very young, our parents and the environment around us, including school, family, society, different circles and groups of people implied the idea of setting goals for the future and having big dreams from a very young age. This type of mentality could be helpful, starting to develop hobbies and passions and by exploiting them, youngsters could be very motivated and it could give them a large horizon of opportunities and new discoveries.

At the same time, putting a lot of pressure on kids to start figuring out themselves from a fragile age can be exhausting, causing a lot of confusion. Even most adults don't have their lives fully figured out yet. Also, if parents start guiding the kid on the wrong path, on the path that they wish the child would take for the future, it can be toxic, causing the kid not to enjoy it and to be unhappy with his future job, or even set unrealistic goals the parents wish for. You wouldn't even believe how many parents don't allow their kids to do what they feel like, don't support them and their decisions and stop them from expressing their true selves and colours. It can be very detrimental to their mental health and self expression, even making them develop an identity crisis.

But that can be one step into the winners perspective: blocking out the negative energy and thoughts coming from others and even from yourself. Having a positive and optimistic mindset while aiming for goals might get you a step closer to the prize and might increase your self esteem and confidence, but don't

overthink and over-analyze situations too much. You have to cut off the people who make you feel like you are not good or worthy enough, underestimate you, people who don't support you or don't even bother to understand, listen or show interest in you and what you have to offer. If you can't stop the hurdles, try to at least avoid them as much as you can. People will always try to bring others down from aiming success for whatever multiple reasons, but I personally consider that if you have enough love and determination for what you do, no one can stop you from doing your thing. Think beyond limits, break standards and overcome barriers and, who knows, maybe you can reach higher than expectations. Don't settle for less.

Most of us have to pave our own ways on the path leading to success in any industry or field we would like to take part in, later in the future. On the other hand, others may already have it done by now through connections and other ways. There might be ways to cheat into the game of success and it's true that it's easier to get things handed to you on a silver plate when others have to start from nothing and work many times harder to build and set their way up. But that's just another aspect into the winners view: competition. As we group up, everything becomes more challenging, stressful and the competition and frustrations get bigger since we all fight to win our place, create a name, a brand and a reputation for ourselves in this society. But you need to stay concentrated on your path and in order to do that, you need to know your reasons and ambitions and to keep focus on them. You need to live an organized and disciplined lifestyle, it might help you stay in control of your actions and ease your mind. Maybe you should even try to use manifestation for your success. It might be useful to get through things easier and to help you visualize achieving goals easier.

In the end, I strongly believe that each and every individual was destined for something and deserve their own place in this community. Besides anything else, I believe that being a winner is more of a mindset than an actual thing. Everyone deserves to try to reach success, to keep improving and maturing from their journey. We are all here for a reason and everyone is going to gain success in their own ways, following their unique paths. What everyone has and is able to create is different and distinctive and no one is ever going to take that aspect away from us.

ITINERARIILE PITOREȘTI

CĂLĂTOR PRIN LUME

ANDREEA MUSTAȚĂ
CLASA XIC

Călătoriile reprezintă pentru foarte multe persoane o mare pasiune. Pot spune că mi se pare foarte interesantă posibilitatea de a vizita absolut orice loc din lume. Faptul că poți cunoaște oameni noi cu idei și obiceiuri diferite, că poți vedea monumente cu o semnificație istorică foarte importantă și, nu în ultimul rând, poți savura numeroase specialități specifice zonei, mi se pare incredibil. Îmi doresc enorm ca în viitor să vizitez cât mai multe țări. Pentru a vă încuraja să călătoriți cât mai mult, acum vă voi prezenta câteva zone la care visez cu ochii deschiși.

1. **Monte Carlo, Monaco**

Monte Carlo este o zonă din Monaco cu o priveliște minunată, care se remarcă pentru cazinourile sale. Este renumit deoarece își poartă numele încă din timpul prințului Charles III de Monaco. Monte Carlo are o priveliște minunată la apă pe care se pot observa un număr mare de bărci sau yachturi. Orașul are o arhitectură uimitoare și din punctul meu de vedere chiar merită vizitat, deoarece este o experiență unică. Orașul arată foarte organizat, curat curat și luxos și se remarcă prin frumusețea fiecărui detaliu cu atenție.

2. Palais Princier de Monaco

Palatul Prințului de Monaco este reședința oficială a Prințului Suveran de Monaco . Construită în 1191 ca fortăreață genoveză , de-a lungul istoriei sale lungi și adesea dramatice a fost bombardată și asediată de multe puteri străine. De la sfârșitul secolului al XIII-lea, a fost fortăreața și casa familiei Grimaldi care au capturat-o pentru prima dată în 1297. Grimaldi au condus zona mai întâi ca domni feudali și din secolul al XVII-lea ca prinți suverani , dar puterea lor a fost adesea derivată din acorduri fragile cu vecinii lor mai mari și mai puternici.

Astfel, în timp ce alți suverani europeni construiau palate luxoase, moderne renescentiste și baroce , politica și bunul simț au cerut ca palatul conducătorilor monegasci să fie fortificat. Această cerință unică, într-o etapă atât de târzie a istoriei, a făcut din palatul de la Monaco unul dintre cele mai neobișnuite din Europa. Ocuparea palatului lor de către Grimaldi este, de asemenea, neobișnuită, deoarece, spre deosebire de alte familii conducătoare europene, absența palatelor alternative și lipsa de pământ au dus la folosirea aceleiași reședințe de mai bine de șapte secole. Astfel, averile și politica lor se reflectă direct în evoluția palatului.

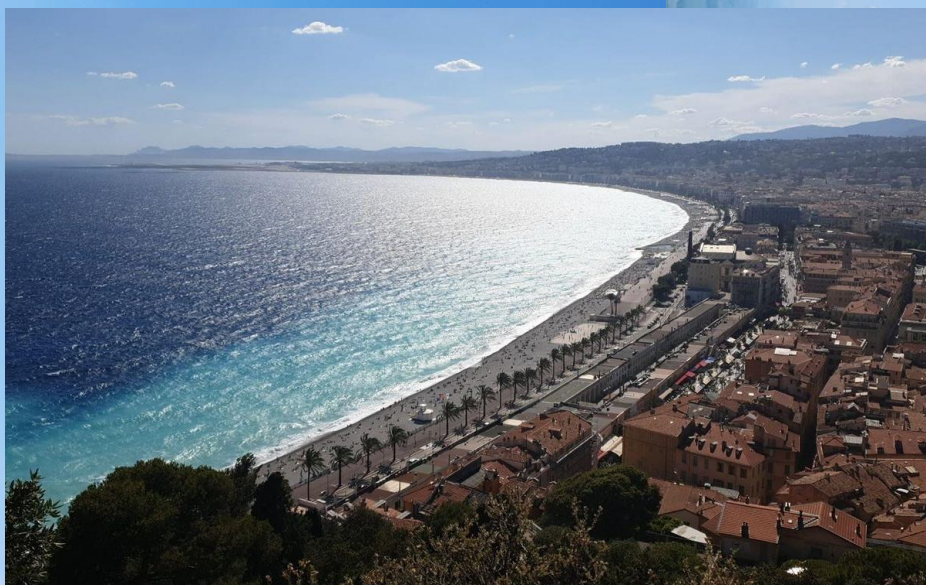
3. Portofino, Italia

Portofino este un mic oraș (520 de locuitori) și o faimoasă stațiune în nord-vestul Italiei, pe țărmul Mediteranei, la poalele Apeninilor Ligurici.

Peisajul de excepție, vegetația luxuriantă și arhitectura rafinată fac din Portofino una din cele mai elegante și fascinante locuri din bazinul Mediteranei. O reprezentare miniaturala fidelă a stațiunii Portofino a fost construită la Tokyo DisneySea în Japonia. Recomand vizitarea acestui oraș!

4. Nice, Franța

Ca ultimă destinație am ales orașul Nice (Nisa). Este un oraș în sud-estul Franței,

pe coasta Mării Mediterane, la poalele Alpilor Maritimi. Orașul are 360 mii de locuitori și este al 5-lea ca mărime oraș din Franța.

Nisa este un important centru turistic și stațiune balneară, fiind supranumită „capitala Coastei de Azur” (Côte d'Azur).

Printre principalele obiective turistice se numără Muzeul Matisse, Muzeul de Arte (situat în Palatul Kociubei, palatul-muzeu Massena (sec. XVIII-XIX), orașul vechi cu palatul-muzeu Lascaris (sec. al XVII-lea) și catedrala Saint Reparat (sec. al XVII-lea), grădina și ruinele castelului (sec. XI-XVII), ruinele orașului roman Cimelum (inclusiv amfiteatrul roman din sec. I-II), mănăstirea franciscană din Cimiez (sec. XIII-XVII) cu un superb rozariu, grădina botanică Phoenix cu cea mai mare seră din Europa, teatrul de operă (sec. XIX), catedrala ortodoxă rusă (sec. al XIX-lea).

Acestea au fost propunerile mele. Sper că acest articol v-a motivat sau convins cât de puțin să vizitați!

Bibliografie

1. https://en.wikipedia.org/wiki/Prince%27s_Palace_of_Monaco
2. <https://ro.wikipedia.org/wiki/Portofino>
3. <https://ro.wikipedia.org/wiki/Nisa>

WITH AN OPEN MIND

COMFORT IS THE KILLER OF HUMANITY

DARIUS BALINT
CLASA XIB

Usually in life we want to show our best sides to the people around us. This has never been more true than in this modern age when we portray our entire lives on social media. I get it!

It makes sense from an evolutionary stand point. The problem is that these days when we spent more time with people through our devices than we do in real life we are offered an unreal disturbed reality without imperfections making one think less of themselves, creating a false perfect reality that they percieve as real and one that they are not part of.

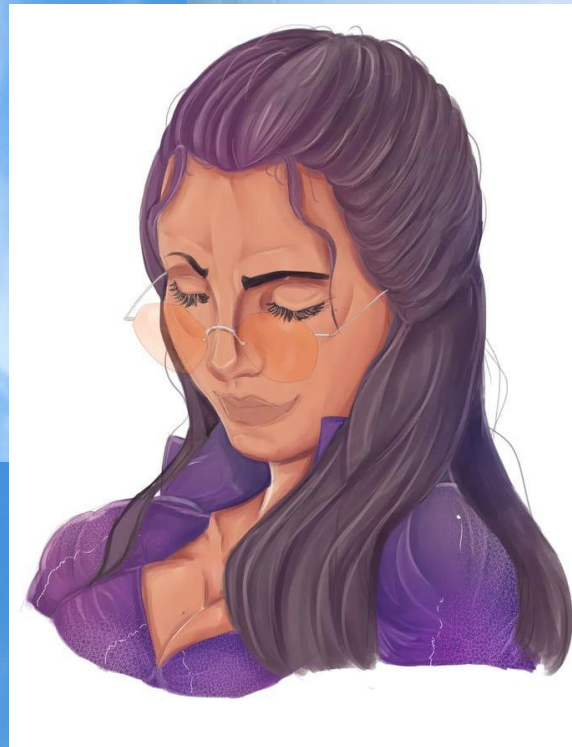
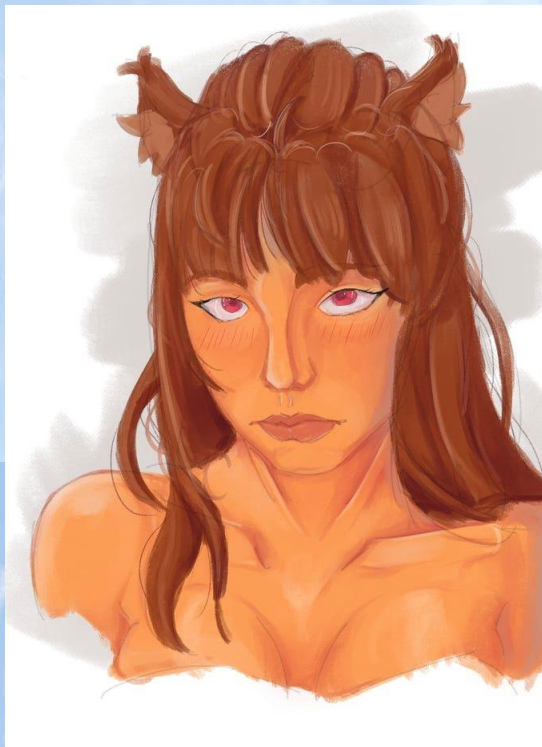
We are the most lonely generation, even though we have all the communication devices available tricking us into thinking that we are in toch with society and people. The truth is that those are only plastic connections. You are not given even one percent of the bond you would get with persons in real life if you only communicated through your devices.

This is the most depressed society has ever been in the entire span of human history according to some studies. This got me thinking. Why these days when we are not as likely to be killed by a wild animal or other human beings 5000 years ago, why are we feeling so empty and without direction.

I came to the conclusion that our enemy is COMFORT itself. We suffer from social anxiety because instagram removed any challenge in making associates and interacting with people. We are weak and frail because we do not work with our muscles anymore as a 1200 peasant would.

The average testosterone level has halved since fifty years ago and it is into a continuous decline. Women are becoming more masculine and men more feminine

We only care about surface level things. We are running through life without stopping to appreciate its beauty, thinking like " I will be happy...when..." (insert future goal) and then, even if that hope turns to reality you may find out that you are still not happy.

Our attention span is so LOW most people can't even read a book anymore, and it comes all round back to social media and comfort. This is a real big issue that we as a species are encountering. Hard times are coming and not many will survive the wave without being shattered.

DESTĂINUIRI 2

AM I NOT GOOD AT BEING A TEENAGER OR AM I JUST DIFFERENT?

Alexandra Balaure
CLASA XIC

Ever since movies, pop music and TV started mythologising the teenage years in the 1950s, there has been a sense that those years matter enormously. Pop culture and the media has romanticised being a teenager so much to this day, making it all about having fun, friendships, relationships, parties, nights out, being pretty and popular. Coloured drinks, love and glitter. Even our parents say that these are the best years of our lives. But I am almost done with my teenage years and I do not see that. Adolescence is confusing and conflicting. Adolescence is wanting to be seen and heard, but wanting to hide in your bedroom the entire day; wanting to be appreciated, wanting to be yourself, but wanting to fit in. Adolescence does not make much sense. I am sure that some people get their "teenage dream" and I am happy for them, but I am here to talk about the ones who do not. This is about us.

I want to ask you directly: Do u ever feel like...just losing it? Just go outside in the night to feel the wind? To run in the rain. Do you ever feel like doing anything that might get you in trouble? Just to feel it, to feel alive. Anything u can imagine, it does not even matter, because you will not do it anyway. Don't u feel the need to just go somewhere? A party -because it is loud and crowded, or the street -while it is night because it is quiet and the air is more breathable...

Do u ever feel like doing something just because people make it look fun on the TV? Are we so easy to influence or are we just so bored? So bored that we would try anything new at this point? They seem to have so much fun, won't you try it? Are we missing out on something? Or are we just going to have to wait for a little longer until we get there. Or are we never going to get there? Is that impossible to have or is it something that we just do not get? Why? Should we even want that in the first place? And what is that we want? We all know that social media is fake, what we see on TV is fake, scripted. Do we really want those pretty lies, those masks people hide behind because they want to feel appreciated or just because they want to fit in? I am happy being myself. I enjoy being alone, staying home. I choose not to do what I see on the internet. It is all my decision. But then why do I feel like this? Why do I feel the need to go to a party and have fun

like I saw others having fun when I do not like parties and that type of fun is not my type of fun? I tell myself that "that" is for when i will be in my 20s. Is it the media that got us the idea that if we do not go to parties and have friends "to have fun with" when we are 16, then we are losers and we are missing out on life? Is it the pressure that comes from seeing that other kids around you do have what the kids on TV have - and that means it is possible to have it so something is happening differently just for you? Is it just that I wanna be like the other kids? But how could this be the explication when I know I can be happy living "my way" and "in my time"? It is weird seeing your younger classmates doing what you have seen people on TV doing since your were in primary school. Doing what you have never done. But you can either change yourself and try to fit in, either follow your own way.

It is not wrong to have your own way, having a different way; doing everything in your time; having your own thing. You should not do something just because you see your friends or others doing it. Everything is different for everybody so do not rush to live what they are living just because they are "living it". Do everything when it feels right for you. Listen to your body and to your gut feeling. These are always giving you information. If you are like me and you choose to focus on yourself, on your growth and mental health, or other things that are not really shown on TV series nor are romanticised on them, just know that it is okay to do things diferently, on your own timing. Just because you focus on other things, it does not mean that something is wrong with you nor that you are weird. Even though...being weird can be such a cool thing.

Being different is scary because it is such a big thing to do.

It is so much easier to stay quiet and to let others lead. It is much easier to hide inside. It takes courage to be yourself in this world. I think we start understanding this when we become teenagers. I fear that if we do not work on ourselves, we will find our adult selves still being affected by other's opinions. It is hard to be yourself, especially when you are a teenager and you do not even know who you are, but trying to be like somebody else is just a waste of time. It is more comfortable to play this game, but it does not feel comfortable inside. You cannot quite your inner self forever. You might regret not taking the risk of being yourself.

So will you stand up for yourself? Will you be strong enough to be yourself and follow your own path? Will you try to blend in, to walk unnoticed? Invisible so you cannot make mistakes? Will you ever find your true self if you keep trying to be like others? Will you let other's opinions shut you down, quite you or even control who you are? How you dress? How you act and what you say?

I am sorry, but the only thing I can assure you of is that you will fail. Yes, you will have to fail too...and you will. However, failiure is not such a bad thing. Sometimes we do not find the right answear if we do not fail at first. You can be affraid of failing or you can be ready to learn a lesson. Finding who you are is a whole journey and there will be beauty, but there will also be pain. The most important realtionship that we have is with ourselves. We will always find something new about ourselves and there will be many changes. It is difficult, but it is so worth it. Not just in the end, the whole process is so beautiful. Take this risk, be yourself, show your colours. Make the best of what you have! Never hide from the present, never run from youself! Be different, dress the way you want, have your own voice. Be ready to love the good and live the bad!

It is so hard being different when you grow up watching one exact thing being labeled as "pretty", as "correct" and all other things being either labeled as "bad" or "wrong", either not even considered. How to be different when you grew up like that? How to feel pretty when you grew up watching TV series where those "16 year olds" are actually 25. There is no way a 16 year old will actually look like that in real life, but we do not know that, we are young, naive and insecure. We, kids, feel like something is wrong with us when we are just normal. The media changed the normal "normal". We want to grow up so fast. That is all we know. We know that by 16 we should have many friends and relationships while going to parties and being the best student in our class. While looking like we are young adults, with flawless skin and hair on point. And, of course, not any body hair because that would be "disgusting", right? But only if you are a girl.

And here comes the double standards that adults impose on us. It starts from a young age with the parents, and it continues with the teachers and then other adults that learnt those from other adults. When we accept that gender roles and expectations are set in stone for ourselves, we end up enforcing them on others too. In time we, children, slowly become the adults who will do this to other children. I do not think double standards are healthy and I really think we should work to remove them. Somebody on the internet said that subscribing to these definitions is toxic, and I could not agree more. But they are everywhere. There are double standards between men and women (talking about boys and girls, sons and daughters, fathers and mothers etc.), for example: Men with body hair are seen as "manly" while women are expected to shave every single part of their bodies (while products for men are cheaper than the ones made for women even though the products are the same). In some schools boys can wear tanktops but girls cannot because "it is distracting". However, I am wondering who are they distracting? The boys? Then why are not we educating the boys not to get distracted by seeing shoulders? A girl's shoulders, because, as I said, nobody has a problem with a boy's shoulders. Also, baking or cooking are just for women until it's a profession, and then it is for men and no matter their skills, men are treated like they know more about any given subject, while women always have to prove their knowledge. To add more, when women look after their kids, it's just parenting, but when men look after their kids, it's babysitting and they get prised for it.

But double standards and gender roles are hurting everybody, not only women. When a woman cries, it's viewed as normal. When a man cries, he's told to "man up." A man cannot be "weak", ask for help or be "emotional" or he would be perceived as less than a man. Boys are expected to be successful breadwinners, earners, while it is the opposite for women. Talking about fashion, I was really frustrated with how women's pants have either small pockets, either fake pockets while men's pants have big pockets. However, the truth is that women are more lucky on this chapter. There is a very poor choice of clothes for men. Women have many more options (maybe because women used to be seen as pretty things, so there are more "accessories" for us) while men have only pants, shirts, mainly black and "manly" clothes and colours, no "feminine" things, no bright colours. I think it is such a shame. Through fashion we can express ourselves and I do not think that men should be limited to those options. In my opinion, a man should be able to express himself and wear whatever he wants: any colour, any type of shoe, even a skirt or a dress, nail polish, jewelry, make up and he should not be made fun of for doing any type of skin care.

Clothes are clothes...fabric. Everybody should be able to dress up in whatever clothes make them feel good and confident. Do not forget that heels and wigs were invented for men. "Because you are a woman" should never be an argument, but neither should be "because you are a man"! At the end of the day we are all human beings.

PERSPECTIVE PLASTICE

O LINIE ÎN JURUL GÂNDURILOR TALE

Arsenie Ciucur
CLASA IXC

Arta este "o linie în jurul gândurilor tale" spunea pictorul Gustav Klimt și "o lucrare artistică care nu a început printr-o emoție nu este artă." adăuga Paul Cezanne. Hobby-ul meu este pictura, care mă liniștește și îmi oferă, de fiecare dată când o practic, o stare de bine și energie pozitivă.

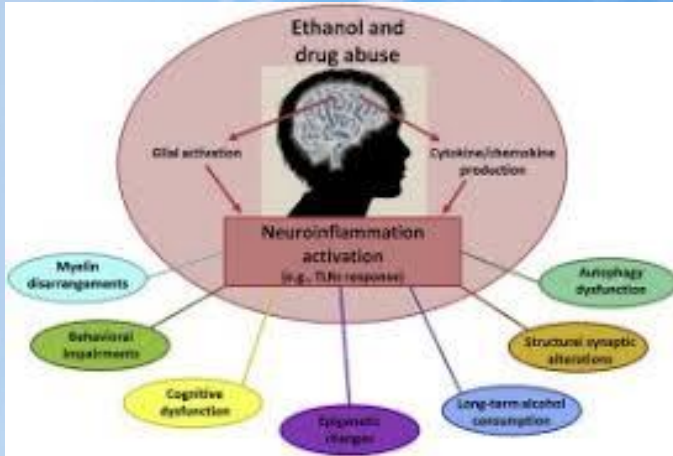
"Nu există nimic obligatoriu în artă pentru că arta este liberă."(Wassily Kandinsky) și "trebuie să pictezi așa precum păsările cântă, absolut tot ce îți iese în cale și îți place, niciodată să nu-ți bați capul în căutarea unui motiv, atunci când totul în jurul tău este minunat."(Nicolae Grigorescu)

Acest hobby m-a ajutat să îmi dezvolt multe abilități și calități și prin creativitatea pe care reușesc să o manifest mă pot bucura pe mine și pe cei din jur. Pentru a picta, consider că nu e nevoie neapărat să te naști cu un talent deosebit; atâta timp cât e un hobby, oricine poate să picteze și cu multă muncă și devotament, răbdare și îndemânare să devină un artist adevărat, deoarece "dacă auzi o voce în tine care îți spune "nu ești pictor", atunci cu siguranță trebuie să pictezi...și acea voce va fi redusă la tăcere."(Vincent Van Gogh)

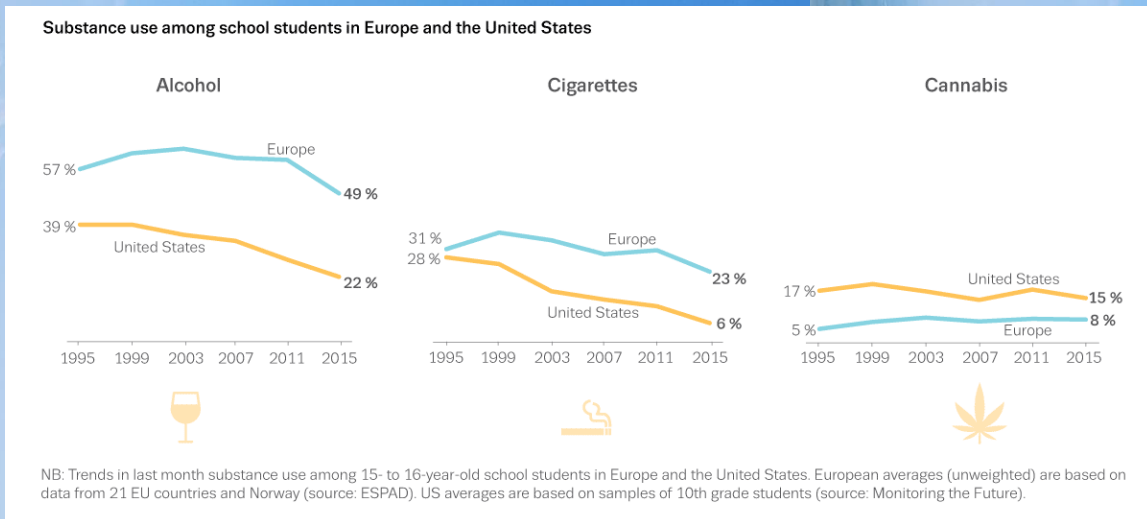
LUMEA ÎN CARE TRĂIM

TEENAGE DRUG AND ALCOHOL USE ALL AROUND EUROPE

ANDRADA CAȚAN
CLASA XIIC

In 2015, The European School Survey Project on Alcohol and Other Drugs (ESPAD), started a global european project about drugs and alcohol use in the schools, highschools and universities of Europe. If you do not pay attention to the statistics you will think that there are not so many people that are consuming the illegal substances but you will be unplesantly surprised when you will read the statements below.

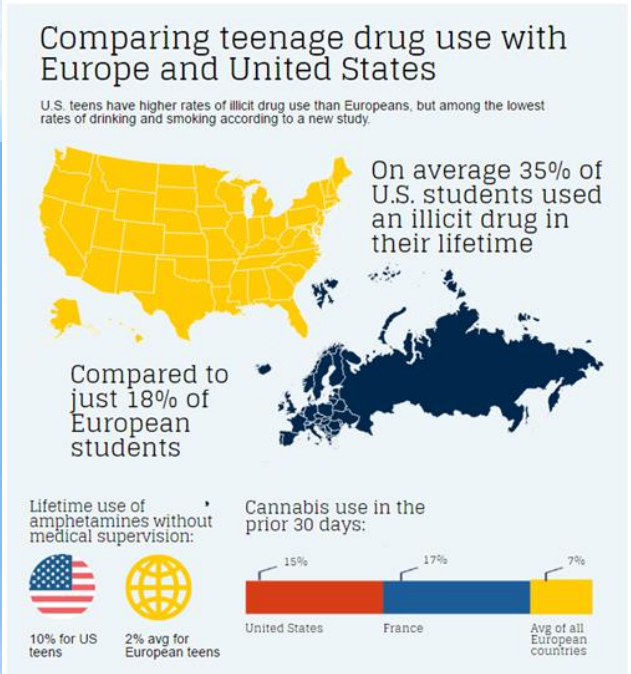
I found out several terms about the children in our sweet Europe but here are the most interesting ones: adolescents are now just as likely to have smoked an electronic cigarette as a real cigarette, Danish children are the biggest drinkers

consuming around 110 L of alcohol per week, Eastern Europeans are the most likely to use synthetic drugs, to smoke one packet of cigarettes per day and that Italians are big weed smokers. In Iceland, teenagers tend to give drugs the cold shoulder, meaning that a person is completely disregarding or ignoring another one.

How are they founding them? They are making groups from 2 to maximum 6 people, and then they are calling eachother to ask if they found a better "deal", from the local dealer. One in five European teenagers said they currently smoked cigarettes, compared to one in three in 1995. This figure was highest in Italy and Bulgaria, with one in three teenagers smoking a cigarette in the last month, compared to just 5% in Iceland, which as a matter of fact is not ok.

Now something that is more than a alarming thing is that one in six teenagers said they had smoked a cigarette **before they were 14**. In Lithuania and Latvia, one in three had smoked before they were 14, compared to just 7% in Iceland.

Drinking, on the other hand is always a communication spot between the adolescents, since "all times", that is what a Danish adolescent said to a TV live interview. The ESPAD found that alcohol use has also fallen over the last two decades - just under 50% said they had drunk alcohol in the last month, while 13 percent said they had got drunk. Nevertheless, 1/3 European teenagers said they had used alcohol before they were 14. But comparing EUROPE to USA, here are the graphics:

Not for medical support, the average use in USA is 10% and in EU is 2% average. Many programs have been designed to help prevent drug abuse among teenagers

such as universal preventive program, selective preventive program and indicated preventive program.

In conclusion, drug abuse rate among adolescents is still increasing hence prevention and control should be emphasized in our country. Awareness and lectures should be given continually to the adolescents to reduce drug use and abuse among them, and also save the entire country from the risk associated with passive drug users among us all.

Sources:

<https://www.vice.com/ro>

<https://www.webmd.com/>

<https://www.drugs.com/>

<https://www.artmajeur.com/en/richyart/artworks/7031494/drug-abuse>

Richard-Elekwa **DRUG ABUSE** (2007)

ISTORIA: UN PUNCT DE REPER SAU REGĂSIRE 1

Regatul Unit al Marii Britanii și al Irlandei de Nord

NICU VALENTIN BRUNO POPA

CLASA XII

Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (în engleză United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland), cunoscut sub numele de Regatul Unit (în engleză United Kingdom, pe scurt UK) sau Marea Britanie (în engleză Great Britain sau doar Britain), este o țară suverană din Europa occidentală. Situată în largul coastelor de nord-vest ale continentului European, Regatul Unit cuprinde insula Marea Britanie, partea de nord-est a insulei Irlanda și multe insule mici.

Irlanda de Nord este singura parte a Regatului Unit care are frontieră terestră cu un alt stat suveran, Republica Irlanda. În afara acestei frontiere terestre, Marea Britanie este înconjurată de Oceanul Atlantic, cu Marea Nordului la est, Canalul Mânecii la sud și Marea Celtică la sud-sud-vest, având a 12-cea mai lungă coastă din lume. Marea Irlandei se află între Marea Britanie și Irlanda.

Cu o suprafață de 242.500 km², Regatul Unit este al 78-lea cel mai mare stat suveran din lume și al 11-lea din Europa. Este, de asemenea, a 21-a cea mai populată țară, cu o populație estimată la 65,1 milioane de locuitori.

Regatul Unit este o monarhie constituțională cu o democrație parlamentară. Monarh este regele Charles al III-lea, care domnește din data de 8 septembrie 2022. Capitala Regatului Unit, și cel mai mare oraș, este Londra, un

oraș global și centru financiar cu o populație a zonei urbane de 10,3 milioane de locuitori, fiind al patrulea cel mai mare oraș din Europa și al doilea cel mai mare din Uniunea Europeană . Alte mari zone urbane din Regatul Unit sunt aglomerările urbane centrate în Birmingham , Leeds , Glasgow , Liverpool și Manchester .

Regatul Unit este format din patru țări: Anglia, Scoția, Țara Galilor și Irlanda de Nord. Ultimele trei au administrații autonome, fiecare cu puteri diferite, cu sediul în capitalele lor: Edinburgh, Cardiff și, respectiv, Belfast. Aflate pe insule din apropiere, Isle of Man, și Aprodatele Guernsey și Jersey nu fac parte din Regatul Unit, fiind dependențe ale Coroanei, Guvernul Britanic fiind responsabil pentru apărarea și reprezentarea lor în plan internațional.

Regatul Unit este un stat unitar guvernat ca monarhie constituțională. Regele Charles al III-lea este monarh și șef de stat al Regatului Unit, dar și rege a cincisprezece alte țări independente ale Commonwealth-ului. Monarhul are „dreptul de a fi consultat, dreptul de a încuraja, și dreptul de a avertiza”. Regatul Unit are un guvern parlamentar bazat pe sistemul Westminster care a fost emulat prin toată lumea: o moștenire a Imperiului Britanic. Parlamentul Regatului Unit se întrunește în Palatul Westminster și are două camere: Camera Comunelor, aleasă prin vot popular, și Camera Lorzilor, care sunt numiți în funcție. Pentru a deveni lege, un act adoptat de Parlament are nevoie de consimțământ regal .

Postul de prim-ministru, șeful guvernului britanic, este atribuit persoanei care are cele mai mari șanse să obțină încrederea Camerei Comunelor; această persoană este de regulă liderul partidului sau alianței cu cel mai mare număr de locuri în Cameră. Prim-ministrul alege un cabinet și membrii săi sunt oficial numiți de monarh pentru a forma Guvernul Majestății Sale . Prin convenție, monarhul respectă hotărârile prim-ministrului privind numirile.

Regatul Unit este membru permanent al Consiliului de Securitate al Națiunilor Unite, membru al NATO, al Commonwealth-ului, al miniștrilor de finanțe G7, al forumului G7, al OCDE, al OMC, al Consiliului Europei și al OSCE. Este stat membru al Uniunii Europene în curs de retragere. Se spune că Regatul Unit are o „relație specială ” cu Statele Unite și un parteneriat strâns cu Franța „Antanta

cordială” și partajează tehnologie de apărare nucleară cu ambele țări. Alianța anglo-portugheză este considerată a fi cea mai veche alianță militară în vigoare din lume. Regatul Unit este strâns legat și de Republica Irlanda; cele două țări au o zonă comună de călătorie și cooperează prin intermediul Conferinței Interguvernamentale Britano-Irlandeze și al Consiliului Britano-Irlandez . Prezența globală și influența în lume sunt amplificate prin relațiile comerciale, investițiile străine, asistența oficială pentru dezvoltare și angajamentele militare.

Forțele armate ale Regatului Unit, oficial Forțele Armate ale Majestății Sale constau din trei ramuri profesionale: Marina Regală și Pușcașii Marini Regali (formând Serviciul Naval), Armata Britanică (forțele terestre) și Forța Aeriană Regală. Forțele sunt gestionate de Ministerul Apărării și controlate de Consiliul de Apărare , prezidat de secretarul de stat pentru apărare . Comandantul suprem este monarhul britanic , față de care membrii forțelor depun jurământ de credință. Conform diferitelor surse, între care Stockholm International Peace Research Institute și International Institute for Strategic Studies , Regatul Unit este pe locul al patrulea sau al cincilea după cheltuielile militare în lume. Cheltuielile totale cu apărarea se ridică la 2% din PIB.

Regatul Unit al Marii Britanii și al Irlandei de Nord se evidențiază și în domeniile economice, știința și tehnologie, transporturi, energie regenerabilă, educație, cultură, sport și sfera culinară.

Regatul Unit al Marii Britanii și al Irlandei de Nord este un stat cu o istorie bogată și cu o infrastructură dezvoltată, care continuă să se dezvolte și să fie un simbol al istoriei și al longevității timpurii în plan internațional.

SURSA:

https://en.wikipedia.org/wiki/Great_Britain

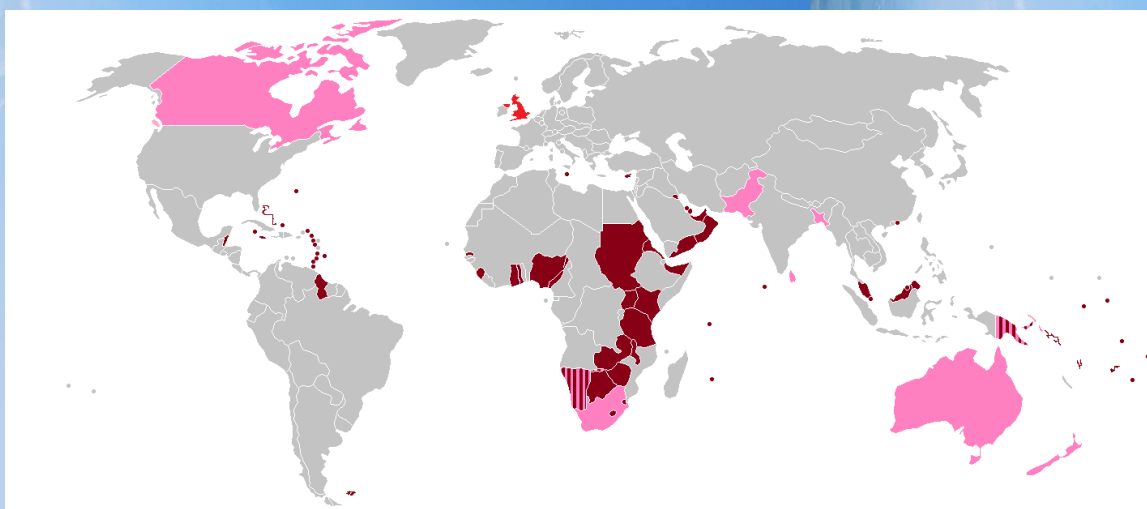
ISTORIA: UN PUNCT DE REPER SAU REGĂSIRE 2

Queen Elizabeth II

NICU VALENTIN BRUNO POPA
CLASA XIIC

Elizabeth II (21 April 1926 - 8 September 2022) was Queen of the United Kingdom and other Commonwealth realms from 6 February 1952 until her death in 2022. She was queen regnant of 32 sovereign states during her lifetime and 15 at the time of her death. Her reign of 70 years and 214 days is the longest of any British monarch and the longest verified reign of any female sovereign in history. When her father died in February 1952, Elizabeth (then 25 years old) became queen of seven independent Commonwealth countries: the United Kingdom, Canada, Australia, New Zealand, South Africa, Pakistan, and Ceylon (known today as Sri Lanka), as well as Head of the Commonwealth. Upon her accession, she inherited the various arms her father held as sovereign. Elizabeth also possessed royal standards and personal flags for use in the United Kingdom, Canada, Australia, New Zealand and Jamaica.

Elizabeth met her future husband, Prince Philip of Greece and Denmark, in 1934 and again in 1937. They were second cousins once removed through King Christian

IX of Denmark and third cousins through Queen Victoria. After meeting for the third time at the Royal Naval College in Dartmouth in July 1939, Elizabeth (though only 13 years old) said she fell in love with Philip, who was 18, and they began to exchange letters. She was 21 when their engagement was officially announced on 9 July 1947.

Before the marriage, Philip renounced his Greek and Danish titles, officially converted from Greek Orthodoxy to Anglicanism, and adopted the style Lieutenant Philip Mountbatten, taking the surname of his mother's British family. Shortly before the wedding, he was created Duke of Edinburgh and granted the style His Royal Highness. Elizabeth and Philip were married on 20 November 1947 at Westminster Abbey. They received 2,500 wedding gifts from around the world. Elizabeth required ration coupons to buy the material for her gown (which was designed by Norman Hartnell) because Britain had not yet completely recovered from the devastation of the war. In post-war Britain, it was not acceptable for Philip's German relations, including his three surviving sisters, to be invited to the wedding. Neither was an invitation extended to the Duke of Windsor, formerly King Edward VIII.

Elizabeth gave birth to her first child, Prince Charles (now Charles III), on 14

November 1948. Besides Charles, she also gave birth to her only daughter, Anne, Princess Royal on 15 August 1950, to Prince Andrew, Duke of York on 19 February 1960 and Prince Edward, Earl of Wessex and Forfar on 10 March 1964.

Elizabeth rarely gave interviews and little was known of her personal feelings. She did not explicitly express her own political opinions in a public forum, and it is against convention to ask or reveal the monarch's views. Elizabeth had a deep sense of religious and civic duty, and took her Coronation Oath seriously.

On 8 September 2022, Buckingham Palace announced that Elizabeth was under medical supervision at Balmoral Castle after doctors expressed concern. The statement read: "Following further evaluation this morning, the Queen's doctors are concerned for Her Majesty's health and have recommended she remain under medical supervision. The Queen remains comfortable and at Balmoral. Elizabeth's four children, along with her daughters-in-law Camilla and Sophie and grandsons William and Harry, travelled to Balmoral. Her death was confirmed two hours later at 18:30 BST, setting in motion Operation London Bridge and, because she died in Scotland, Operation Unicorn.

Her state funeral was held at Westminster Abbey at 11:00 BST on 19 September 2022, and she was interred at the King George VI Memorial Chapel, part of St George's Chapel at Windsor Castle, at around 19:30 BST the same day, in a private

ceremony with only her closest family, which was not broadcast or filmed for the general public.

During her reign, she celebrated 7 Jubilees. The first Jubilee-like celebration for Queen Elizabeth II was in 1962, as it marked her 10th anniversary on the throne. Usually, a Jubilee is celebrated with large-scale parties and parades throughout the United Kingdom and the Commonwealth. Her Jubilees were celebrated in 1962 (10th anniversary on the throne), 1977 (25th anniversary on the throne), 1992 (40th anniversary on the throne), 2002 (50th anniversary on the throne), 2012 (60th anniversary on the throne), 2017 (65th anniversary on the throne) and 2022 (70th anniversary on the throne).

Her death marked the end of the "Elizabethan age", because after the trauma of the Second World War, it was a time of hope, a period of progress and achievement and during the reign of Elizabeth II, the United Kingdom and other Commonwealth realms witnessed prosperity and growth.

SOURCE:

https://en.wikipedia.org/wiki/Elizabeth_II

HOBBIES

PLANTE MEDICINALE SI AROMATICE

ANDREEA MARIA FARA

CLASA XIC

Plantele medicinale si aromatice sunt plantele care se pot cultiva cu usurinta in gradina ta, nu doar ca pot fi aromate si aduc un plus in bucataria ta prin faptul ca pot inlocui grasimile si sarea. O gradina de plante medicinale si aromatice este benefica in momentele in care tu sau familia ta suferitit de anumite afectiuni. Daca nu ai o gradina sau nu ai posibilitatea sa iti faci una nu este o problema deoarece ele pot fi cultivate si in ghiveci doar ca trebuie sa foloseti ingrasamant organic sau sa cultivi planta timp de sase luni, iar dupa aceea sa o inlocuiesti cu alata nou, cand incepe sa isi piarda din proprietati.

Una din plantele medicinale pe care ar trebui sa o cultivi este Musetelul nemtesc. Acesta este renumit pentru faptul ca reduce anxietatea, are efect de calmare si amelioreaza crampele musculare. Este o planta anuala care se planteaza prin seminte sau butasi, se poate creste cu usurinta afara, dar se intretine usor si in ghiveci daca este asezata langa o fereastră cu multa lumina sau este expusa la lumina fluorescenta. Are nevoie de mult spatiu asa ca este indicat sa fie folosit un ghiveci de 30 cm si pamant bine drenat, nisipos. Musetelul se foloseste pentru ceai, florile de musetel se culeg si se lasa la uscat timp de o saptamana si se pastreaza intr-un borcan uscat care are capac.

Alta planta este Menta, aceasta are efect de calmare, poate ameliora durerile

de stomac in cazul unei indigestii cronice si ajuta in cazul durerilor de gat. Menta este una dintre plantele care se inmultesc foarte usor in gradina, poate sa creasca in zonele partial luminate de soare, iar daca este crescuta in ghiveci trebuie sa aibe lumina naturala zilnic. Nu are nevoie de multa apa, dar are nevoie de spatiu de aceea este indicat sa fie plantate intr-un ghiveci mare, iar cand au inaltimea de 3 cm sa fie puse la o distanta de 30 cm una de alta. Menta este foarte buna pentru ceai, atat rece cat si cald si poate sa fie amestecata cu apa minerala pentru o bautura racoritoare.

Și Salvia este o plantă medicinală care trebuie cultivată deoarece aceasta are o mulțime de beneficii, cum ar fi faptul că ajuta memoria, in special la batrani. Salvia se raspandeste foarte usor si poate supravietui si peste iarna, ea are nevoie de mult lumina , un drenaj foarte bun si nu trebuie udata excesiv. Pentru cresterea in interior, este asezata in ghivece captusite cu pietricele care sa permita undrenaj mai bun, peste care este pus pamant mix. Salvia merge bine cu mancarurile cu gust intens, cum ar fi sosurile cu smantana sau apstele si aluaturile, dar poate fi consumat si sub forma de ceai prin infuzia frunzelor proaspete in apa fiarta.

Busuiocul lămâios sau Busuiocul de lămâie thailandez este un hibrid între busuiocul comun și cel american. Planta este cultivată în principal în nord-estul Africii și în sudul Asiei pentru parfumul său de lămâie și astfel frunzele se folosesc la gătit în diverse mâncăruri: salată (în Indonezia), preparat cu tăieței (în Filipine, felul de mâncare se numește sangig), în tocănițe, chiar și în supe, iar semințele, care seamănă cu semințele de chia după ce au fost înmuiate în apă, sunt folosite în deserturi dulci.

Acestea au fost doar 3 plante dintr-o gama mult mai mare de plante medicinale si aromatice pe care cu mare usurinta poti sa le cultivi la tine in gradina sau in ghiveci daca nu ai una.

Surse: <https://viataverdeviu.ro/plante-medicinale-cultiva>

PRO-VOLUNTARIAT

VOLUNTARIATUL , O PARTE DIN MINE

VANESSA FĂINĂ

CLASA XIB

Voluntariatul a cunoscut în ultimul timp o ascensiune rapidă în diverse domenii . Voluntariatul înseamnă să socializăm mai mult, să-i ajutăm pe semenii noștri dând dovadă de compasiune, înțelegere, dragoste. Prin acțiunile de voluntariat putem obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale. Voluntariatul rămâne o activitate demnă de a fi practică și sprijinită în școală.

Se știe că voluntariatul este un element însemnat în dezvoltarea educației și formării profesionale. Criteriul de bază al acestuia este responsabilitatea obținută efectiv numai prin muncă, din care derivă respectul, la care se adaugă și alți factori importanți, respectiv comunicarea și socializarea.

Acum cateva luni am inceput voluntariatul in cadrul Crucii Rosii Caras-Severin . De atunci viata mea s-a schimbat radical deoarece am inceput sa socializez foarte mult , sa cunosc persoane care mai tarziu au dat dovada ca sunt alaturi de mine in orice situatie . Acum câteva luni eram o simpla fata ,nepregătită pentru ceea ce Dumnezeu a pus înaintea mea.Aveam niște prieteni pe care ii consideram frații mei și mult prea multe griji fata de școala.

Pe parcursul activității mele de voluntar mi-am găsit adevărata menire:) E adevărat ,mi- am pierdut "prieteni",dar am câștigat o familie .A doua mea familie. . Datorită voluntariatului poți contribui la ajutarea multor persoane ,dar cel mai important lucru este ca datorită lui am legat cele mai frumoase prietenii. Și ce e mai frumos decât sa ai pe cineva alături ,cu care sa împărtășești experiențe de neuitat?

In cadrul Crucii Rosii am facut si cursul de prim ajutor , un plus in actiunea de a fi voluntar . Dupa parerea mea orice om ar trebui sa stie sa acorde primul ajutor , pana la urma si asta este o actiune pe care o fac voluntarii , invata alti oameni sa acorde primul ajutor . Cum poti sa te simiti altcumva decat mandru de tine ca ai contribuit la posibila salvare a unor vietii .

Exista momente în viața mea ,când nu știu cum sa reacționez,însă știu ca am prieteni care întotdeauna sunt aici pentru mine. Și pana la urma ..asta înseamnă sa fii voluntar.Sa acorzi sprijin și suport fiecărei persoane.S-o Asculți și sa încercați sa Rezolvați problema împreună. De când sunt voluntar am crescut pe plan emoțional. E adevărat,voluntariatul nu e ușor,mai ales când nu toată lumea îți recunoaște meritul ,însă sunt alături de cele mai frumoase companii. Sunt extrem de norocoasa ca am cunoscut personale care m-au făcut Vanessa care sunt astăzi.

Pot sa spun cu toata sinceritatea ca nu regret ca am ales sa fiu voluntar chiar daca am pierdut prieteni chiar daca nu mai am asa mult timp liber chiar daca anumiti oameni ne critica inasa am castigat oameni de incredere , m-am dezvoltat personal si am invatat ca bunatatea este unul dintre cele mai importante lucruri din viata noastra ca si oameni .

PRO-VOLUNTARIAT -CLASA 9C-MANSARDA

OCTOMBRIE 2022

Lumea din noi

Colectivul de redacție

CLASA IX C

ARSENIE CIUCURE

CLASA XI A

MARIA CRISTINA GHEJU

CLASA XI B

DARIUS BALINT

ALEXIA DUICU

VANESA FĂINĂ

CLASA XI C

ALEXANDRA NICOLL BALAURE

ALEXIA MARIA DECĂ

ANDREEA MARIA FARA

ANDREEA SORINA MUSTAȚĂ

CLASA XII C

NICU VALENTIN BRUNO POPA

ANDRADA CATAN

Profesor coordonator: Ghiu Rodica